

jo alle —, men at nøjes med mindre, end man kan tage og har Ret til at kræve. Dette maa ikke ske her. Vælgernes Øje vaager over vor Færd, og Vælgerne siger i denne Sag: Ingen Sjakren; her er det Menneskerettigheder, det gælder, og om dem købslaar vi ikke. Højre maa nu forstaa dette og vælge derefter. I Spørgsmaalet: almindelig Valgret kan der alligevel ingen Indrømmelse gøres. Alle disse Garantier, der kræves fra Højres Side, Skat m. m., maa opgives, fordi de er uretfærdige, og hvis det overhovedet kan nytte noget at tale Fornuft til Højre, vilde jeg sige, at der er absolut intet at frygte. Jeg giver fuldstændig det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) Ret, naar han i sin Grundlovstale hævdede, at den almindelige Valgret i sig selv har rigeligt af konservative Garantier. Det skal nok vise sig, at den almindelige Valgret langt snarere er for konservativ end for radikal. Folks Tankegang forrykker sig kun meget langsomt. Vi er alle konservative af Natur og de fleste af os af Opdragelse. Og hvilke Organer har Samfundet ikke til sin Raadighed til at holde tilbage, Organer som Statskirke, Skole og hele Embedsstanden, der jo i Virkeligheden nøje vaager over, at den rette konservative Aand bevares i Ord, Skrift og Tankegang. Konservatismen har dybe Rødder i Menneskets Sind og i Samfundets Former, og derfor vil den almindelige Valgret ogsaa vise sig at være konservativ i sine Virkninger. Vejen til Oprør er trang, og kun faa gaar den; Vejen, der fortsætter det anerkendte, det nedarvede, det tilvante, er let og magelig, og de fleste gaar den. Det er kun hin enkelte, der modtager de stærke Impulser, kun den enkelte, der har Fremsyn. Massen kan være oplyst, men ikke genial eller dristig. Storsyn eller Fremskridt er ikke de Tusinders Sag, men kun hin enkeltes. Alle-rede D. G. Monrad var klar over dette, og havde han ikke plantet Fanen saa langt frem, som han gjorde, var vi ikke komne saa langt i 5. Juni-Grundloven, som vi kom. Den almindelige Valgret er konservativ i sine Virkninger, og Garantier mod den er derfor ogsaa, set fra et konservativt Standpunkt, ganske overflødige og fra et frisindet Standpunkt blodig Uret. Hvor Folket raader, kan intet Oprør finde Sted. Ikke almindelig Valgret, men Privilegier giver Anledning til Revolution. Vil Højre ikke erkende dette og tage imod det gode, konservative Tilbud, det har faaet i Forslaget om det kommunevalgte Landsting, der byder femdobbelte Garantier imod den almindelige Valgret i de 5 Gange

Forholdstalsvalg, hvorved der hver Gang sker en Forskydning i konservativ Retning, saa synes jeg, at Højre hellere straks maatte tage Kampen og se, hvad det derved kunde vinde. Det radikale Venstre, Socialdemokratiet og forhaabentlig ogsaa hele Venstre er beredt. Vi kender Vilkaarene, og vi tror paa Sejren.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

F. F. Samuelson: Det ærede Medlem for Otterup-Kredsen (Kristiansen), som nys talte, har gjort sig skyldig i en Fejltagelse angaaende det af ham omtalte Drab, der fandt Sted paa Aarhus Banegaard. Jeg ønsker at rette hans Fejltagelse, da det jo er pinligt for den dræbtes Enke og Børn, om vedkommende skulde staa stemplet som havende været i beruset Tilstand ved den paagældende Lejlighed. Forholdet var det, at den Mand, der forøvede den omtalte Gerning, var Afholdsmand, og den anden var vel ikke Afholdsmand, men han havde ikke nydt Spiritus — det er oplyst senere. De to Kolleger var blevet uenige om et eller andet, og det, der skete, var da, at de gik over paa Personalets Opholdsstue. Hvad der der skete, var der ingen Vidner til, men ved Obduktionen af Liget af den paagældende, der efter et Par Dages Forløb afgik ved Døden, viste det sig, at han havde faaet et Spark i Underlivet, som altsaa havde Døden til Følge. Manden var imidlertid ikke beruset. Dette ønsker jeg at fremhæve overfor det, som det ærede Medlem fra Otterup udtalte i sit store Afholdsforedrag, som vi jo ikke har hørt Mage til — selv under Ædruelighedslovenes Behandling har der ikke været holdt saa stort et Afholdsforedrag. Hvad Afholdsmænd angaar, vil jeg i øvrigt i Parentes bemærke, at han var vel anset og afholdt af sine Kolleger, saa der var ikke noget at udsætte paa ham.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg kan ikke rolig finde mig i, at det ærede Medlem fra Otterup (Kristiansen) gaar saa vidt, at han betegner Banegaardsforholdene i Odense som værende lig Forholdene i en Knejspe. Det forekommer mig at være et temmelig stærkt Udtryk. Jeg skal ganske vist indrømme, at jeg personlig ikke har givet mig af med at